

formfløjene og relevante repræsentanter fra oppositionen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 17).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se venfor*). Også dette forslag indgår herfter i forhandlingen.

Jeppe Kofod (S):

Først vil jeg gerne takke SF for initiativet til denne forespørgsel om regeringens politik i forhold til Iran.

Iran er jo, om noget land i verden, skyldig i grove krænkelse af menneskerettigheder og helt basale demokratiske frihedsrettigheder. Iran er et regime, der gentagne gange beskyldes for forbindelse med og sponsoring af international terrorisme og ulovlige programmer for masseødelæggelsesvåben.

Kl. 13.15

På trods af at præsident Khatami ved såkaldt reformvenlige kræfter kom til magten ved valget i 1997 og genvalgte i 2001, er den menneskeretlige og demokratiske tradition i landet katastrofal.

Den reelle magt i Iran ligger som bekendt fortsat hos Ayatollah Khomeini og de konservative – undskyld – religiøse reformmodstandere. Landet styres reelt af en fundamentalistisk sharialovgivning.

Ifølge bl.a. Amnesty International er der daglig voldsomme overtrædelser af menneskerettighederne, f.eks. fra piskeslag for selv små forseelser til egentlig stening af utro kvinder. Alene de første 9 måneder af 2002 er ifølge menneskerettighedsorganisationer 182 mennesker blevet henrettet uden retfærdig rettergang.

Det er derfor meget svært at se, at Khatamis såkaldte reformvenlige kræfter overhovedet har haft nogen betydning i landet, og derfor har vi også set tusinder af iranske studenter på gaderne i Teheran og andre steder demonstrere mod både Khatami og selvfølgelig mod den åndelige leder Khomeini og hans styre.

Derfor er det jo også med nogen bekymring, at vi som Socialdemokrater konstaterer, at den danske regering og EU i stigende grad alene sætter på dialogen med de såkaldte reformvenlige kræfter og derfor skrinlægger dialogen med andre dele af den iranske opposition.

Det er simpelt hen ikke acceptabelt, og vi mener, at der er grund til at minde regeringen om Folketingets dagsorden nr. D 17 af 14. november

1996, der klart pålægger regeringen at føre dialoger med grupperinger, der arbejder for demokrati og menneskerettigheder, hvilke man som sagt kan tvivle på at reformfløjen i virkeligheden gør.

Ligeledes beklager vi, at EU ikke, som man plejer, fremlagde en resolution ved FN's generalforsamling i år, og at man ej heller ved FN's Menneskerettighedskommission tidligere på året fik vedtaget EU's resolutionsforslag om den kritisable menneskerettighedssituation i Iran. Det er simpelt hen for ringe.

Vi vil derfor stærkt opfordre den danske regering til at arbejde for, at resolutionerne fremlægges og vedtages næste år.

Socialdemokraterne er medforslagsstillere til den fremsatte folketingsvedtagelse, idet vi lægger vægt på både dialogen med repræsentanterne for reformfløjen i den kamp, der foregår i Iran, og også med repræsentanter for den demokratiske opposition i og uden for Iran.

Søren Krarup (DF):

Der er jo i dag to totalitære verdensmagter, nemlig islam og socialismen. De minder om hinanden, og de er derfor også konkurrenter i indbyrdes strid.

Vil man beskrive dem i en teologisk eller religiøs sammenhæng, kan man sige, at de er begge lovreligioner, dvs. religioner eller absolutte ideologier, der vil frelse verden eller fuldkommengøre verden på grundlag af en lov, om hvis sandhed der ikke må tvivles.

Lovene er rigtignok forskellige. For islams vedkommende er det Koranen, der er hævet over debat, for socialismens vedkommende er det Karl Marx' lære om klassekampen og det klasseløse samfund.

De to love er forskellige, men de er ens i deres totale karakter, som derfor fører til en totalitær praksis, hvor magthaverne med alle midler og den bedste samvittighed ensretter samfundet og udrydder de vantro eller kontrarevolutionære.

Som bekendt hed marxismens ledende stat Sovjetunionen, der til verdens lykke brød sammen i 1989 og forsvandt endeligt i 1991. Islams ledende stat i nyere tid, eller den stat, der har startet den islamiske revolution, der bevidst søger at frembringe verdensrevolutionen, er jo Iran, hvor ayatollahen i 1979 fordrev shahens vestligt orienterede regime og oprettede det præstevælde, som vi siden med gru har set udfolde sig, og som har været en inspiration for andre islamiske partier og lande, der vil skabe et